

Bolmeri-linnas: 1) 25mal Neäri-kuu p., lina-laot, 6 p.
2) 25mal Heina-kuu pääwal. 3) 21fel Ribli-kuu p.
4) 25mal Talwe-kuu, lina-laot.

Bolweti-m.: 16mal Talwe-kuu, lina-laot.

Bõnu-linnas: 1) 15mal Kõunla-kuu pääwal, lina-laot.
2) 11mal Jaani-kuu pääwal. 3) 16mal Wiina-kuu p.
4) 10mal Jõulu-kuu p., lina-laot

Bõhsus, Rápina libelkonnas: 1) 9mal Lehe-kuu pääwal,
Rigula-laot. 2) 10mal Jõulu-kuu pääwal.

Bõru-linnas: 1) 9mal Neäri-kuu pääwal, lina-laot.
2) 2fel Kõunla-kuu p. 3) 22fel Kõunla-kuu p. suur
saks laot, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weisse-laot.
5) 24mal Jaani-k. p. weisse-laot. 6) 10mal Eest-k. p.
7) 24mal Ribli-k. p., Ribli-laot. 8) 9mal Wiina-k. p.
lina-laot. 8) 10mal Talwe-kuu pääwal, weisse-laot.

Narwa-linn peab lina, weisse ja hobuse-laota 6maist kuni
10ma Kõunla-kuu pääwani — ja 20maist kuni 23mal
Ribli-kuu pääwani.

Paradiisi aid.

Ennemüistne jutt. H. R. Andersen'i järel.

Kord oli üks kuninga poeg. Kellegil ei olnud
nii ilusaid raamatuid, kui temal kõiki wõis tema
omais raamatutes lugeda, mis maa-ilmas ilal
sündind oli, ja wõis seda seal ka uhketes piltides
näha. Iga maa ja rahwa üle wõis tema seal
teadust saada, aga kus Paradiisi aid seisaks, selle üle
ei leidnud tema mitte sõnakest omais raamatutes.

Just seda tahtis tema aga teada ja just selle peale
mõttes tema kõige rohkem.

Kui kuningapoeg weel weike oli ja koolis käima
hakkama pidi, siis oli wana-ema temale jutus-
tand, et Paradiisi aidas kõit õed magusamad koo-
gid ja kõit lehed magusamat jooki täis oleksiwad.
Iga õie-kooigi peal seisaks ükski jägu sellest tea-
dusest, mida koolis õpetakse. Mida rohkem keegi
sööks, seda targemaks ta saaks.

Seda oli kuningapoeg sel aeal uskunud; kui
tema aga suuremaks poiskeseks kaswis, rahkem
õppis ja oma teadusi kosutas, siis sai tema aru,
et Paradiisi aidas küll teistwiisi ilud ja anded
olema peaksiwad.

„Oh, miks noppis Sewa keelatud puust, miks
sõi Adam keelatud wiljast! Oleks mina seal
olnud! Seda ei oleks pidand sündima. Siiski
ei oleks patt maa-ilma tulnud!“

Nenda mõttes kuningapoeg siis ja nenda ütles
tema ka nüüd, kus juba seitsmeteistkümmend aastat
wana oli. Paradiisi aid täitis kõiki tema mõtteid
ja tema igatsemisi.

Ühel pääwal läks tema üffi metsa, kuidas see
ikka tema kombe oli. Ohta tuli peale, pilwed
ajasiwad üles; wihma sadas, otse kui oleks taewas
üks weeswäraw. Pimedus fattis metsa, nagu
muidu süda-õffel. Kuningapoeg langes kord märja